

ските старци „чи еди коя работа ще са свърши днесъ“ сички мало и голъмо плъсваха ръцѣ (какъ знакъ готовности приступить къ дѣлу), скочвала и безъ мѣреніе я свършвала. Зк. 15. И кунките е захванало да си плѣска (момиченцето). З. 145. 2) даю пощечину, ударяю: Като слѣзне (невѣста-та), ще я посрѣдъ прѣдъ вѣщи едно малко мажко дѣте-прѣдконче. Тя го здравува, дарува го съ чорапиѣ, даде му една ябълка, и ще го пласне еднашъ по лицето. Ч. 98. 3) ударю, ударию (мать): Взима топкѣ-тѣ едно отъ тїи (момчета) що-то съ при камикѣтъ, подхвръла топкѣ-тѣ, и прѣди да падне на земѣ-тѣ пласне ѹ съ рѣкѣ-тѣ си: И тогава остави топкѣ-тѣ онова (момче), кое-то е плеснѣло, и ѹ взема па друго да плеска. Ч. 10. 4) валию, бью (хлѣбъ): На около (на тѣя пещи) има одърче, дѣ полагаѣти пашовы и къргъ връху кого плѣщѣти хлѣбъ. Пк. 33. 5) шлепаю по водѣ: Когато на каниците са даде ходъ, то жителите припкатъ слѣдъ тѣхъ по брѣгътъ, викатъ, заджхватъ са, прескачатъ чрѣзъ трапове, пласкатъ и съ двата крака въ водата и падатъ по брѣгътъ. З. 74. 6) болтаю: И сърцето ми не е слушало, што е плескалъ езикуть ми (*—was meine Zunge prahlte*). Рш. 15. 7) говорю вздоръ: Единъ мажъ училъ женѣ-тѣ си: „слушай, жено, когда идемъ на гости, ты не хорати малки думы, а голѣмы и дѣлбокы“. Сир. Да не плеще сичко, а да говори умно. Ч. 143. 8) въ сп. значениѣ шленнусъ: Андрей плѣснѣ на земята по очитѣ си въ кальтъ. Тб. 16.

Плѣсь! межд. шлепъ! Бой.

Плѣськъ (Плѣськъ) с. м. хлопанье въ ладоши, рукоплесканье: Но колчемъ вѣтъръ забѣснѣй Изъ глухия му сводъ Пакъ чувамъ нѣкой дявъ наївъ Отъ плѣскъ и триумфаленъ шумъ Размѣсени съ ужасній ревъ На окървавеній форумъ. В. Итами, 47. Пиенци лудуватъ Народъ кат' порой, Биржаритъ псуватъ, Викъ, пласкъ и бой. В. Китка, 42.

Плетеница с. ж. коса, косичка: Тя и хытра като плетеници-тѣ на косѣ-тѣ и. Р. 133.

Плѣтиво с. с. плетенье, вязанье: Овѧя ногача Чиста пречиста Коя и месила, С синове се подносѣла Како на крещенѣ Така и ва плѣтиво. Баба Ея. Люб. 32.

Плети-коса Павле имя героя народныхъ пѣсенъ: „Ай да земишъ студено оружѣ, Да го да'ишъ Плетикосѣ Павлѣ, Да ми мѣсть студено оружѣ“. М. 88. Тога велитъ Плетикоса Павле. М. 181.

Плетица с. ж. тоже что плетеница: Омий се да те оплетѣ, Плетици да ти наредѣ И по плетици жѣлтици. Д. 45, 36—38.

Плѣтня с. с. хижина изъ живыхъ растеній, живая изгородь: Ко-